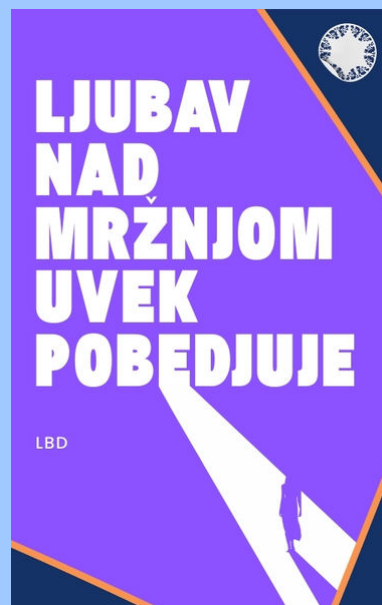

KALEIDOSCOPE

Ljubav nad mržnjom uvek pobeđuje

Name: **Lena B**

Gender: **Female**

Country of residence: **Serbia**

Even in Serbia, antisemitism lingers. A simple moment at the post office—where a Jewish girl hesitated before revealing her identity—reminded me how many of us still live in fear. Yet, I refuse to let fear define me. Love and unity must prevail.

Ljubav nad mržnjom uvek pobeđuje

Da li vam se ikada u životu desilo da se osećate kao da vam nešto fali, kao da niste upoznali sebe u potpunosti, u stvari kao da niste otkrili svoj identitet ličnost do kraja?

Ja sam to doživela u svojoj četrnaestoj godini. Da, to je neki čudan osećaj. Kao da vam nedostaje neki deo sebe koji još niste upoznali ili niste bili svesni da baš to što vam nedostaje je potrebno da bi se osećali potpunim. U mom slučaju ono što je meni nedostajalo je bila ta dublja duhovna konekcija sa jevrejskim identitetom i kulturom.

Ko sam ja i odakle potiču moji koreni

Zdravo, ja sam Lena. Ja sam Jevrejka rođena u Srbiji koja živi u Beogradu, glavnom gradu Republike Srbije. Svoje ime nasledila sam od svoje bake Lene Jevrejke koja je nažalost umrla od raka odmah nakon mog rođenja. Svoje prezime nasledila sam od oca gruzinskog Jevreja koji je živio i umro u Izraelu, za razliku od mog pradeda Haima koji je bio rabin u Gruziji.

Mesto gde ja pripadam

Sa svojih 14 godina postala sam član Jevrejske opštine u Beogradu i Jevrejskog omladinskog kluba. Članstvo u Jevrejskoj opštini Beograd je za mene bilo od krucijalnog značaj jer sam se po prvi put osećala kao da pripadam jevrejskom kolektivu. Zahvaljujući Jevrejskom omladinskom klubu sam stekla prva poznanstva sa Jevrejskom omladinom, pošto u Srbiji po zadnjem popisu iz 2022. godine postoji samo oko 1185 Jevreja većinski naseljeni u Beogradu. Istraživajući i učeći više o jevrejskoj kulturi i religiji moja poznanstva su se pretvorila u jaka i stabilna prijateljstva za ceo život. Zajedno sa svojim prijateljima praktikovali smo da se na Šabat svi okupimo, zajedno večeramo, družimo i istražujemo o jevrejskim praznicima, aktuelnim dešavanjima u Izraelu i jevrejskoj zajednici. Ono što mi je jako drago je da se svi mi međusobno podržavamo. Na primer, ako neki naš član ima proslavu svoje prve izložbe slika u gradu računa se da ćemo svi biti tamo da ga podržimo. Iz tog razloga ukoliko si Jevrej, jako je važno da budeš u krugu jevrejskih porodica jer je to jako važan faktor u životu jednog Jevreja.

Putovanje života

Uz pomoć Jevrejske Opštine Beograd, kada sam imala 18 godina, sam uspela da odem na Taglit putovanje sa svojim članovima Jevrejskog omladinskog kluba i još par Jevreja iz Mađarske, Austrije i Bosne i Hercegovine. Bilo je to jedno prelepo putovanje od 10 dana koje nikada neću zaboraviti. Obišli smo mnogo destinacija po celom Izraelu. Bili smo prvo u Kibuc Gadotu, potom Jerusalimu, Tel Avivu i Haifi. Obilazimo smo vinarije, nacionalne parkove i muzeje poput Yad Vashema. Čak smo proveli i jednu noć u pustinji gde smo imali priliku da po prvi put hranimo kamilu. Bila je to jedna nezaboravna noć.

Išli smo i na rafting, gde smo pored toga imali i mnogo zabavnih aktivnosti pored mora poput slikanja na plaži, igranja odbojke i tako dalje... Uz pomoć Taglita svi mi Jevreji sa celog Balkana smo se upoznali po prvi put i više zbližili. Tako smo osnovali lepa nova prijateljstva koja traju i dan danas.

Moja religiozna i moderna jevrejska porodica

Mojoj jevrejskoj porodici sam jako zahvalna što mi je u nasleđe ostavila svoje korene i tradiciju sa kojom ću upoznati i svoju decu kada ih budem imala. Smatram da je porodica krucijalan faktor u životu svakog Jevreja jer sve potiče od nje. Svo znanje, tradiciju i kulturu nasleđujemo od svojih roditelja i drugih članova. Kada govorimo o mojoj porodici može se reći da je ona miks religioznog i modernog pogleda na Jevrejsku religiju. Obrizom da su moji stariji članovi jako religiozni i rigorozni po svakom aspektu jer jako poštuju svoje poreklo, religiju i tradiciju, moj otac je ipak moderniji po tom pitanju.

Pošto je on svoj tinejdžerski deo života proveo radeći po Evropi on nikada nije zaboravio svoje poreklo, ali ne mogu da kažem da je tako religiozan kao što je bila moja baka Lena. Ipak, za mene je to bila prilika da vidim svet sa dva različita aspekta. I od mog oca i bake sam puno naučila i na tome sam im neizmerno zahvalna.

Moje mišljenje o ratu u Izraelu

Što se prijateljstva tiče imam mali krug prijatelja jer sam se uvek trudila da budem u okruženju ljudi koji će poštovati to ko sam ja i nikada neće kritikovati ili im smetati to što se izjašnjavam kao Jevrejka. Nažalost antisemitizam je još uvek zastupljen svuda po svetu, a čini mi se da je sad još više izazvan zbog trenutnog rata u Izraelu. To me jako rastužuje i zato ovim putem šaljem svim Jevrejima veliku podršku. Mi moramo biti sada ujedinjeniji više nego kad. U najtežim momentima mi moramo biti najjači.

Napad na nas je nažalost nešto na šta smo mi navikli, ali to što smo navikli nikako ne opravdava taj genocid koji je izazvan tog strašnog 7. oktobra. Pitam se samo kada ćemo se osloboditi tih krvavih noževa koji su uvek upereni u nas samo jer se izjašnjavamo kao Jevreji. Tu mržnju i bol koju drugi gaje prema nama nije nešto što želim da ostavim i svojoj deci da bore sa tim. Taj užasan napad na Izrael 7. oktobra je jako uticao na mene. I sada me prođe jeza kada se prisetim kako su kidnapovali mlade devojke i momke, obijali bebe i porodice i zapaljivali kuće u kojima su bili zatvoreni ljudi. Užas!!! Srce me boli kad se setim da sada za Hanuku umesto da proslavljaju sa svojim porodicama, mnogo Jevreja je još uvek u zatočenštvu. Molim se za njihovo zdravlje i dan kada će se opet susresti sa svojim najbližima.

Uticaj antisemitizma u Srbiji

Shvatila sam da zbog rata u Izraelu mnogo Jevreja se oseća nebezbednim, a evo i zašto to mislim. Pre par dana kada sam išla u poštu. Na šalteru je bila jedna devojka koja je tamo radila. Kada sam joj dala svoju ličnu kartu, ona je pogledala moje ime i prezime i samo me tiho pitala: „Jesi li ti Jevrejka?“ Ja sam joj odgovorila da jesam, onda se ona okrenula oko sebe, izvadila svoju ogrlicu sa magen davidom i šapnula:“I ja sam.“ Taj dan posle toga sam se osetila jako tužnom, jer sam shvatila da još uvek veliki deo nas mora da krije svoje poreklo da bi se osećao bezbedno da živi. Kako je to tužno...

Jevreji će uvek pre izabrati da šire ljubav nego mržnju

Bez obzira na sve, ja sa sa ponosom izjašjavam kao Jevrejka koja živi u jednoj maloj državi Srbiji. Imam nadu da će jednog dana ova borba protiv nas jednog dana prestati i da će svetom napokon zavladata mir i spokoj. Da li vam to previše zvuči na utopiju??? Mozda je to samo san ali ja nikad neću odustati od njega jer smatram da je ljubav, a ne mržnja, ta koja se sačuvati ovaj svet od propasti.